

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
6215-13

meddelad i Stockholm den 9 juni 2014

SÖKANDE

Bjösabergs samfällighetsförening
Södra Bäcksvägen 11
792 96 Våmhus

KLANDRAT AVGÖRANDE

Regeringens (Näringsdepartementet) beslut den 22 augusti 2013, N2013/1644/E, i fråga om nätkoncession för linje för en ny 130 kV ledning mellan Blybergs kraftstation och Näckådalen i Älvdalens och Mora kommuner, Dalarnas län, se bilaga (här borttagen)

SAKEN

Rättsprövning

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen förklarar att regeringens beslut ska stå fast.

YRKANDE M.M.

Bjösabergs samfällighetsförening ansöker om rättsprövning och yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen ska upphäva regeringens beslut. Föreningen anför bl.a. följande.

Dok.Id 147959

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

Den beslutade nya ledningen kommer att gå över föreningens marker och förfula fäbodmiljön. Fortum Distribution AB har nyligen ändrat sina uppgifter om hur bred ledningsgatan behöver vara. Tidigare beräknades den bli 15–25 m bred. Nu menar bolaget att den behöver vara 40 m bred. En ny konsekvensbedömning behöver göras där dessa nya uppgifter prövas. Andra alternativ till sträckning av ledningen har heller inte utretts tillräckligt. Ledningen bör i stället förläggas väster om fäbodarna, alternativt grävas ner med hänsyn till den miljöpåverkan den får i ett område som enligt miljöbalken är av riksintresse. Ledningen utgör dessutom en påtaglig skada på riksintresset enligt 3 kap. 6 § miljöbalken då ledningsgatan totalt blir 80 m bred. Enligt Bernkonventionen ska kulturmiljöer som riskerar att försvinna skyddas mot utplåning. Regeringen har vid sin prövning inte beaktat konventionen. De trästolpar som ska användas till ledningen är impregnerade med kreosot, vilket är miljöfarligt.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Enligt 1 § lagen (2006:304) om rättsprövning av vissa regeringsbeslut får en enskild ansöka om rättsprövning av sådana beslut av regeringen som innefattar en prövning av den enskildes civila rättigheter eller skyldigheter i den mening som avses i artikel 6.1 i Europakonventionen. Enligt 7 § ska Högsta förvaltningsdomstolen upphäva regeringens beslut om det strider mot någon rättsregel på det sätt som sökanden har angett eller som klart framgår av omständigheterna. Detta gäller dock inte om det är uppenbart att felet saknar betydelse för avgörandet.

Rättsprövningen innefattar, förutom ren lagtolkning, även sådana frågor som faktabedömning och bevisvärdering samt frågan om beslutet strider mot kraven på saklighet, opartiskhet och allas likhet inför lagen. Prövningen omfattar också fel i förfarandet som kan ha påverkat utgången i ärendet. Om de tillämpade rättsreglerna är så utformade att det föreligger en viss handlingsfrihet vid beslutsfattandet, omfattar rättsprövningen frågan om beslutet ryms inom handlingsfriheten (jfr prop. 1987/88:69 s. 23–25 och 234).

Enligt 2 kap. 1 § ellagen (1997:857) får en elektrisk starkströmsledning inte byggas eller användas utan tillstånd (nätkoncession). I 2 kap. 6 § anges att nätkoncession får meddelas endast om anläggningen är lämplig från allmän synpunkt. Av 2 kap. 8 a § framgår vidare att vissa av miljöbalkens bestämmelser är tillämpliga i koncessionsärenden, bl.a. de allmänna hänsyns- och hushållningsreglerna i 2 och 3 kap. samt reglerna om miljökonsekvensbeskrivningar i 6 kap.

Enligt 2 kap. 3 § miljöbalken ska alla som bedriver eller avser att bedriva en verksamhet eller vidta en åtgärd utföra de skyddsåtgärder, iakttä de begränsningar och vidta de försiktighetsmått i övrigt som behövs för att förebygga, hindra eller motverka att verksamheten eller åtgärden medför skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön. I samma syfte ska vid yrkesmässig verksamhet användas bästa möjliga teknik. Vidare framgår av 2 kap. 7 § att kraven i 2 kap. 3 § gäller i den utsträckning det inte kan anses orimligt att uppfylla dem. Vid denna bedömning ska särskild hänsyn tas till nyttan av skyddsåtgärder och andra försiktighetsmått jämfört med kostnaderna för sådana åtgärder. Enligt 3 kap. 6 § ska områden som är av riksintresse för kulturmiljövården skyddas mot åtgärder som kan påtagligt skada kulturmiljön.

Högsta förvaltningsdomstolens prövning är, som framgått ovan, begränsad och avser frågan om regeringsbeslutet strider mot någon rättsregel. Den miljökonsekvensbeskrivning som upprättats får anses uppfylla de krav som ställs enligt lag. De övriga bestämmelser i ellagen och miljöbalken som är aktuella i målet är allmänt hållna och ger ett förhållandevis stort utrymme för bedömningar. I målet har inte framkommit att regeringen vid beslutsfattandet skulle ha felbedömt fakta eller överskridit gränserna för det handlingsutrymme som föreligger i ärendet eller att det vid handläggningen förekommit något fel som kan ha påverkat utgången.

Det framgår inte heller klart av omständigheterna i målet att beslutet på annat sätt strider mot någon rättsregel. Regeringens beslut ska därför stå fast.

_____

_____

I avgörandet har deltagit justitieråden Mats Melin, Nils Dexe, Erik Nymansson och Elisabeth Rynning.

Målet har föredragits av justitiesekreteraren Kristina Andersson.